

I. DISPOSICIONS GENERALS

MINISTERI D'ECONOMIA I COMPETITIVITAT

1338 *Ordre ECC/159/2013, de 6 de febrer, per la qual es modifica la part II de l'annex I de la Llei 16/2011, de 24 de juny, de contractes de crèdit al consum.*

Mitjançant la Llei 16/2011, de 24 de juny, de contractes de crèdit al consum, es va incorporar a l'ordenament jurídic espanyol la Directiva 2008/48/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 23 d'abril de 2008, relativa als contractes de crèdit al consum i per la qual es deroga la Directiva 87/102/CEE del Consell.

L'article 32 d'aquesta Llei, va transposar al nostre ordenament jurídic l'article 19 de la directiva, i va establir el procediment per calcular la taxa anual equivalent dels contractes de crèdit al consum, així com els supòsits bàsics dels quals partir per a aquest càlcul. Així mateix, l'apartat 5 remet als supòsits addicionals als quals es pot recórrer en cas que sigui necessari, i que recull la part II de l'annex I.

L'experiència adquirida pels estats membres amb l'aplicació de la Directiva 2008/48/CE, de 23 d'abril de 2008, ha posat de manifest que els supòsits que estableix la part II de l'annex I de la Directiva esmentada no són suficients per calcular la taxa anual equivalent de manera uniforme i, a més ja no s'ajusten a la situació comercial del mercat.

En conseqüència, i en funció de la legitimació donada a la Comissió, a l'article 18.5 de la Directiva referida, per determinar els supòsits addicionals necessaris per calcular la taxa anual equivalent o modificar els existents, es va adoptar la Directiva 2011/90/UE de la Comissió, de 14 de novembre de 2011, per la qual es modifica la part II de l'annex I de la Directiva 2008/48/CE del Parlament Europeu i del Consell, en la qual s'estableixen supòsits addicionals per calcular la taxa anual equivalent.

Amb l'objectiu de transposar al nostre ordenament jurídic la Directiva 2011/90/UE, de 14 de novembre de 2011, el ministre d'Economia i Competitivitat, fent ús de l'habilitació que conté la disposició final quarta de la Llei 16/2011, de 24 de juny, aprova aquesta Ordre, que modifica la part II de l'annex I de la Llei esmentada.

En virtut d'això, d'acord amb el Consell d'Estat, disposo:

Article únic. *Modificació de la part II de l'annex I de la Llei 16/2011, de 24 de juny, de contractes de crèdit al consum.*

La part II de l'annex I de la Llei 16/2011, de 24 de juny, de contractes de crèdit al consum, queda redactada de la manera següent:

«II. Supòsits addicionals per calcular la taxa anual equivalent.

Els supòsits addicionals per calcular la taxa anual equivalent són els següents:

- a) Si un contracte de crèdit dóna al consumidor llibertat de disposició de fons, es considera que el consumidor ha disposat de l'import total del crèdit de forma immediata i total;
- b) Si un contracte de crèdit estableix diferents formes de disposició de fons amb diferents taxes o tipus deutors, es considera que s'ha disposat de l'import total del crèdit al tipus deutor més alt i amb les taxes més elevades aplicades a la categoria de transacció més comunament utilitzada en aquest tipus de contracte de crèdit;
- c) Si un contracte de crèdit dóna al consumidor llibertat de disposició de fons en general, però imposa, entre les diferents formes de disposició, una limitació respecte de l'import i del període de temps, es considera que s'ha disposat de l'import del crèdit en la data més propera a l'inici del període de temps prevista en el contracte de crèdit i d'acord amb els esmentats límits de disposició de fons;

d) En el cas d'un crèdit en forma de possibilitat de descobert, es considera que s'ha disposat de l'import total del crèdit en la seva totalitat i per tota la durada del contracte de crèdit. Si la durada de la possibilitat de descobert no es coneix, la taxa anual equivalent s'ha de calcular basant-se en el supòsit que la durada del crèdit és de tres mesos;

e) En el cas d'un contracte de crèdit de durada indefinida que no sigui en forma de possibilitat de descobert, es presumeix:

1r Que el crèdit es concedeix per un període d'un any a partir de la data de la disposició de fons inicial i que el pagament final fet pel consumidor liquida el saldo de capital, interessos i altres despeses, si s'escau,

2n Que el consumidor torna el crèdit en dotze terminis mensuals iguals, a partir d'un mes després de la data de la disposició de fons inicial; no obstant això, en cas que el capital hagi de ser reemborsat en la seva totalitat en un pagament únic, dins de cada període de pagament, es presumeix que es produeixen disposicions i reemborsaments successius de tot el capital per part del consumidor al llarg del període d'un any; els interessos i altres despeses s'han d'aplicar de conformitat amb aquestes disposicions i reemborsaments de capital i d'acord amb el que estableix el contracte de crèdit.

Als efectes d'aquest punt, es considera contracte de crèdit de durada indefinida un contracte de crèdit que no té durada fixa i inclou crèdits que s'han de reemborsar en la seva totalitat dins o després d'un període, però que, un cop tornats, tornen a estar disponibles per a una nova disposició de fons;

f) En el cas de contractes de crèdit diferents dels crèdits en forma de possibilitat de descobert i de durada indefinida que preveuen els supòsits de les lletres d) i e):

1r Si no es poden determinar la data o l'import d'un reemborsament de capital que ha d'efectuar el consumidor, es presumeix que el reemborsament es fa en la data més propera a l'inici del període de temps prevista en el contracte de crèdit i de conformitat amb l'import més baix que s'hi estableix,

2n Si no es coneix la data de formalització del contracte de crèdit, es presumeix que la data de la disposició inicial és la data que tingui com a resultat l'interval més curt entre aquesta data i la del primer pagament que hagi de fer el consumidor;

g) Quan no es puguin determinar la data o l'import d'un pagament que ha de fer el consumidor de conformitat amb el contracte de crèdit o els supòsits que estableixen les lletres d), e) o f), es presumeix que el pagament es fa d'acord amb les dates i les condicions exigides pel prestador i, quan aquestes siguin desconegudes:

1r Les despeses d'interessos s'han de pagar juntament amb els reemborsaments de capital,

2n Les despeses diferents dels interessos expressats com una suma única s'han de pagar en la data de formalització del contracte de crèdit,

3r Les despeses diferents dels interessos expressats com a diversos pagaments s'han de pagar a intervals regulars, començant en la data del primer reemborsament de capital i, si l'import d'aquests pagaments no es coneix, es presumeix que tenen imports iguals,

4t El pagament final ha de liquidar el saldo de capital, interessos i altres despeses, si s'escau;

h) Si encara no s'ha acordat el límit màxim aplicable al crèdit, es presumeix que és de 1.500,00 euros;

i) Si durant un període o per un import limitats es proposen diferents tipus deutors i taxes, es considera que el tipus deutor i les taxes corresponen al tipus més alt de tota la durada del contracte de crèdit;

j) En els contractes de crèdit al consum en què s'hagi convingut un tipus deutor fix en relació amb el període inicial, finalitzat el qual es determina un nou tipus deutor, que s'ajusta periòdicament d'acord amb un indicador convingut, el càlcul de la taxa anual equivalent parteix del supòsit que, al final del període de tipus deutor fix, el tipus deutor és el mateix que en el moment de calcular-se la taxa anual equivalent, en funció del valor de l'indicador convingut en aquell moment.»

Disposició transitòria única. *Període d'adaptació.*

Els prestadors i intermediaris obligats a calcular la taxa anual equivalent de conformitat amb el que disposa la Llei 16/2011, de 24 de juny, de contractes de crèdit al consum, disposen de dos mesos des de l'entrada en vigor de la norma per adaptar els seus sistemes, procediments interns, publicitat, informació precontractual i models de contractes al que estableix aquesta Ordre.

Disposició final primera. *Títol competencial.*

Aquesta Ordre es dicta a l'empara del que estableix l'article 149.1.6a, 8a, 11a i 13a, de la Constitució espanyola.

Disposició final segona. *Incorporació de dret de la Unió Europea.*

Mitjançant aquesta Ordre s'incorpora a l'ordenament jurídic espanyol la Directiva 2011/90/UE de la Comissió, de 14 de novembre de 2011, per la qual es modifica la part II de l'annex I de la Directiva 2008/48/CE del Parlament Europeu i del Consell, en la qual s'estableixen supòsits addicionals per calcular la taxa anual equivalent.

Disposició final tercera. *Entrada en vigor.*

Aquesta Ordre entra en vigor l'endemà de la publicació al «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 6 de febrer de 2013.—El ministre d'Economia i Competitivitat, Luis de Guindos Jurado.